

En meget ny og sørgelig

Bankwise,

alle Venner af Bank i Almindelighed

og af

Kreditbanker, Østersbanker, Sparebanker

og andre Banker i Særdeleshed

tilegnet.

Trykt som Manuskript.

V box 40:1171

M e l. Studentens glade lif.

Jeg synge vil om Bank,
jeg synge vil om Mikmakmak
om den, hvis Aktier sank.
Dens Navn jeg ikke nævne vil,
Mikmakmikmakfallerallera;
man ved jo dog, jeg sigter til
den norske Debet-Bank.

Den udenpaa er blank,
den udenpaa er Mikmakmak,
men indi er den krank.
Dens Chef har nemlig sagt Godnat,
Mikmakmikmakfallerallera,
og derfor er det daarligt fat
alt med den stakkels Bank.

Dens Direktion var tver,
dens Direktion var Mikmakmak,
faldt Chefen til Besvær.
Da sagde han: „Jeg gaar min Vei,
Mikmakmikmakfallerallera,
Jer Bank vil vel ha mig, men jeg
vil ei ha Bank af Jer“.

„Jeg faar moralske Bank,
jeg faar moralske Mikmakmak;
thi Kassen kaldes krank.
Nu vel, jeg gaar; men pas nu paa,
Mikmakmikmakfallerallera,
saasnart som jeg er borte, saa
blir Kassen retnu blank“.

„Folk havde ei Kredit,
Folk havde ikke Mikmakmak,
af mig de fik den tidt.
Naar bort jeg gamle Hankat drar,
Mikmakmikmakfallerallera,
Bank'rotten dem og Banken tar
med voldsom Appetit“.

Men Direktionens Mod,
men Direktionens Mikmakmak
aldeles den forlod.
Den sagde: „Chef, o vær ei vond,
Mikmakmikmakfallerallera,
Vi sender en Deputation
og gjør dig ydmygst Bod“.

Men det strak ikke til,
men det strak ikke, — Mikmakmak,
han var og blev dog vild.
Han sagde: „Rør ei ved min Byld,
Mikmakmikmakfallerallera,
Min Adfærd er for en Gangs Skyld
nu ei Komadiespil!“

Nu gaar han, det er vist,
nu gaar han, det er Mikmakmak
og overmaade trist.
Hver Aktie sælges i en Fart,
Mikmakmikmakfallerallera,
men ingen kjøbes, det er klart,
— hvad skal det bli tilsidst?

Eftertryk forbydes.

U. S. U. A.
Tönsberg & Ströms Bogtrykkeri.